

om at give dem et hurtigere Avancement, er der Tale om bedre at forsjøge deres Efterladte, eller om at give dem en højere Rang? Hvad naae Officererne, naar dette Forslag bliver vedtaget? Naae de det Allerringeste? Nei Intet. (Modsigelse). De naae aldeles Intet. Ja, de kunne naae, at de med glæder Sind se Fremtiden imøde, fordi Fædrelandets Forsvar er betrygget, og de naae, at de med større Glæde og Tilfredshed kunne gjøre deres Livsgjerning, men er det Militarisme? Nei, man kan nok stille en saadan Afstillelse op, men man maa virkelig begrunde den. Hvad Indskydelse faae Officererne mere, fordi Kjøbenhavn bliver befæstet? Ja, dersom Taleren var om her, at de skulde stilles paa en eiendommelig Maade med Hensyn til den kommunale Bestatning eller paa et hvilket-somhelst andet Omraade, men der er jo aldeles ikke Tale om, at Officererne skulde opnaa noget Saadant. Jeg er fuldt overbevist om, at de Mænd, som interessere sig for denne Sag, de Mænd, som, de være yngre eller ældre, ikke sty at søge at paavirke den store Befolkning, handle af ren Fædrelandskjærlighed, og at de mene, at de efter deres inderlige Overbevisning dermed tjene deres Konge og Land bedst. Det er min Overbevisning. — Det bliver gjort gjældende, at, naar Kjøbenhavn bliver befæstet, vilde det udsætte Landet for en Deling. Ja, det er en af disse besynderlige Paa-stande; jeg har set den blive fremjat før, men den er mig ubegribelig. Meningen maa vel være den, at Jylland og Slyn o. s. v. opgiver man at forsvare, og at man derimod forsvare Sjælland, og at der altsaa vil komme en Deling. Grunden til, at man lægger en særlig Vægt paa Kjøbenhavns Forsvar, er ganske den samme som den, hvorfor De, mine Herrer, lægge en særlig Vægt paa at forsvare deres Hoved. Det lægge De særlig Vægt paa. De holde ikke af, at man tager en Arm eller en Haand fra Dem, det vilde De ikke synes om, det vilde De værg Dem imod; men først og fremmest kommer det an paa at bevare Hovedet, thi naar Hovedet er borte, er Menne- sket borte, og De ville finde, at Menne- sket i den Henseende bærer sig ad ligesom Slangen. Slangen lægger jo, efter hvad de gamle Fædre sigte, kun an paa at bevare Hovedet. Hvordan det ellers gaar med den øvrige Krop, lader den staa til, det vover nok ud igjen. Lad os se, hvorledes Sagen med Hensyn til Monarkiets Stilling vil stille sig, dersom vort Land skal ligge aabent, saaledes som det ligger nu, dersom det skal staa hen uafgjort og uimodsiget, at i Løbet af otte Dage vil Danmark kunne have ophørt at

være til. Naar een Magt saa tager det Hele, er da Delingen forebygget? Nei, paa ingen mulig Maade! Saa kommer der Indven- dinger. Saa hedder det: „Det er da ogsaa forstræffeligt, at man kan gaa hen og gjøre noget Saadant“. Saa siger den Magt, som har gjort det: „Ja, jeg troede ikke, at man brød sig om, at jeg tog dette lille Land, men vi kunne jo forhandle om det, jeg er villig til at gjøre Indrømmelser, jeg kan jo udlevere Sjælland, saa at Kongen af Dan- mark s. Gr. kan føre Navnet af Kongen i Veire; men det Andet kan jeg ikke godt ud- levere; det er en naturlig Grændse. Fore- bygger man Delingen ved, at man lader Landet hurtig besætte, hurtig indtage? Nei, paa ingen Maade. Naar man har sagt, at man vil stille Kjøbenhavn op mod det øvrige Land, naar man har tænkt sig, at der skulde indtræde en Krigstilstand mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, og at man saa ikke vil unde Kjøbenhavn den store Fordel at have en Befæstning, saa hører dette virkelig til Drømmeverdenen. Alle de Kræfter, som ere i Bevægelse her hos os, ere af den Bestaf- senhed, at der ikke kan være Tale om noget Saadant. Større Betydning har det natur- ligvis for mig, at Sagen vilde kræve store Offre. Ja, jeg mener ogsaa, at det, naar de nu have stemt for denne Sags Overgang til 3die Behandling, skulde være et af de Væ- dringsforslag, jeg vilde komme med, at de væsentligste Udgifter skulle tilveiebringes ved en Indkomst- og Formuekat; thi saa vil det ikke komme til at tyng paa de Klasser, der ikke ville kunne taale at bære en saadan Byrde. Derhos maa det dog heller ikke overses, at det ingenlunde er uden Interesse for Arbeidsklassen, at saa vidtløftige Arbej- der blive udførte.

Den ærede Taler havde en Tanke, det var ligesom en Drøm, et Slyn, der svævede for hans Dø, og som i høi Grad tiltalte mig, det var Tanken om et virkelig væbnet Folk. Jeg tror, at det er en af de Maader, hvorpaa virkelig vort Land med større Tryk- hed vilde kunne se Fremtiden imøde, hvis det var muligt at gennemføre denne Tanke om et væbnet Folk. Den Tanke er ikke gennem- ført nogetsteds endnu. Der har været An- tydninger deraf i Frankrig, men det er ikke gennemført. Vi skulde begynde i Skolen med gymnastiske Øvelser, vi skulde ikke slippe de Unge, naar de ere traadte ud af Skolen, vedblive at bruge den Tid, der ellers vilde gaa tilspilde, den Tid, de have tilovers, til Vaabenøvelser; vi skulde indgyde den hele Befolkning Kjærlighed til disse Vaabenøvel- ser, saaledes at det blev deres Lyft og For- nøielse, og vi skulde aldrig slippe dem. Det